

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De vanitate mundi, vitæq[ue] præsentis breuitate, ex verbis beati
Augustini 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

DE ARCTA VIA SALV. 457

perfectiois viriliter feliciterque arripias, ad honorem, laudem, & gloriam creatoris adorandi, excelsi, ac immortalis, qui est super omnia Deus sublimis & benedictus, Amen.

De vanitate mundi, breuitateq; vite presentis, ex verbis beatissimi Augustini.

Articulus XXXVI.

Dies nostri sunt quasi vmbra super terram, & nulla est *1. Paral. 29.*
ra. Quemadmodum decimo tertio de Ciuitate Dei capi. *Augustinus.*
decimo asserit Augustin. ex quo quisque in hoc corpore morituro cœperit esse: hoc incessanter in eo agitur, vt mors veniat. Hoc enim agit eius mutabilitas toto tempore vitæ huius, si tñ vita dicenda est, vbi ad hoc viuitur, vt ad mortē perueniatur, Nemo quippe est, qui non morte propinquior sit post annum, quam ante annum fuit, & cras quàm hodie, atque hoc die quam heri, & paulo post quàm nunc. Quoniam quicquid temporis viuitur, de viuendi spatio demitur: & quotidie fit minus minusque quod restat: vt omnino nil aliud sit tempus vitæ
v huius

huius quam cursus ad mortem: in quo nemo vel paululum stare, vel aliquando tardius ire permittitur: sed pari motu omnes vrgentur, ac diuerso impelluntur accessu. Neque enim cui vita breuior fuit diem celerius duxit, quam ille cuius longior extitit vita: sed quæ æqualiter & per æqualia ambo raperentur momenta, alter terminum habuit propius, alter remotius. Aliud autem est vitæ plus egisse, aliud tardius ambulasse. Qui ergo vsque ad mortem productiora temporis spacia agit: non lentius pergit, sed plus itineris conficit. Porro si ex illo momento quisque incipit mori (hoc est esse in morte) quo in loco huius exilij agi mors ipsa cœperit (hoc est ab ipso plâne vitæ exordio) hæc profecto quum detrahendo finita fuerit, post mortem iam certè nulla amplius erit. Quid aliud enim diebus, horis, momentisq; singulis agitur, donec vita hæc consummata, mors quæ agebatur impleatur? De hac materia præallegato atque sequenti capitulo Augusti. diffusius loquitur. At vero de infinitis malis & miserijs vitæ præsentis xx. lib. de Ciuitate DE I idem sapientissimus Augusti. xx. ca. prolixè

Augusti.

DE ARCTA VIA SALV. 459

prolixè pertractat, dicendo. Quantum ad primam originem pertinet, omnem mortaliū progeniem fuisse damnatam testatur præsens hæc vita, si tamen vita dicenda est, tot tantisq; malis plena. Quid enim aliud indicat horrenda profunditas ignorantiae, ex qua omnis error existit, qui omnes filios Adam tenebroso quodã suscipit sinu, vt homo ab illo liberari sine labore, dolore ac timore non possit? Hoc etiam indicat amor ipse inordinatus, tot rerum vanarum ac noxiarum, ex quo oriuntur mordaces curæ, perturbationes, moerores, formidines, infania, gaudia, discordiæ, lites, bella, insidiæ, iracundiæ, inimicitiae, fraus, furtum, rapina, luxuria atque superbia. Insuper in libro de miseria mudi, Augustinus de his plenissimè disputat. Attende, inquit, tibi ne diaboli laqueis implicatus, præda fias venantis, qui rugit & circuit quærens quem deuoret. Vita ista fugitiua est & infidelis, vt nec amatoribus suis fidem præstet, & ab origine mundi in se credentes fefellit, & omnes ei se implicantes decepit, sicq; nullū omnino reddidit certum, vt omnibus probetur esse mēta.

V Z

Ecce

Eccè mundus qui diligitur, tranſit ac fugit: & tamen cæca carnalis concupiſcentiæ mente fugientem ſequimur, labenti inhæremus. Et quia labentem tenere non poſſumus, cum ipſo labimur quem cadentem tenemus. Nonne vita iſta morti ſimilis eſt. in qua abundant dolores & gemitus, ſuſpiria & tantæ miſeriæ? Alius dâmo affectus, plangit. Alius orbitate percuffus, luget. Alius mortem amicorum deplangit. Alius in paupertate plorat. Tribulatio magna eſt ex qua naſcitur homo. Prima vox eius indicat infirmitatem. Naſcitur infans, & ſtatim plorat. Nondum loquitur & propheta eſt tuæ calamitatis. Lachrymæ teſtes ſunt ſuæ miſeriæ, quod in labore futurus ſit & timore. Mox incipit eſurire, ſitire, & laſſeſcere. Sunt denique domini duo tortores vitæ, non ſimul torquentes, ſed cruciatum alternantes. Quorum nomina ſunt timor & dolor. Quando tibi benè eſt, times. Quando tibi male eſt, doles. Quem ſæculi huius hominẽ non decipit proſperitas? quẽ non frangit aduerſitas? Eccè quæ patetis homo in miſeria iſta quam diligis, ubi eſt falſa voluptas, vera calamitas,
 nulla

nulla
 quẽs, c
 quis ſi
 merar
 mala,
 niter o
 ſecreta
 gulor
 cogita
 nili æt
 rit, & c
 terita
 ter, qu
 ties pro
 dauer
 bus fal
 longo
 eptus
 iudica
 quo te
 contẽ
 non p
 bi bla
 illatu
 dita e
 pula i
 micus
 more

nulla securitas gaudij, sed timor tor-
 quēs, cupiditas auida, tristitia arida Et
 quis sibi omnia mala huius vitæ enu-
 merare possit? Vt enim præmittā ea
 mala, quæ omnes homines commu-
 niter opprimunt: qualia esse putamus
 secreta pericula. malaque specialia sin-
 gulorum. quorum sibi conscij sunt? Si
 cogitare voluerit quisque quæ à iue-
 nili ætate mala fecerit, quæ sustinue-
 rit, & constituat ante oculos suos præ-
 terita tempora, consideretque diligen-
 ter, quot inanes labores tulerit, quo-
 ties pro amore huius vitæ frustra su-
 dauerit, quoties in laboriosis conati-
 bus fallaces inuenerit exitus, & post
 longos decursus nullam requiem ad-
 eptus sit, cognoscet quid de hac vita sit
 iudicandum. Miser homo quid agis,
 quo tendis? In hoc mundo in agone
 contēdis: & obluētatur tibi hostis, quē
 non potes videre, nec latere, Ingerit ti-
 bi blandimenta, rapturus coeli gaudia, *Iob 18,*
 illaturus inferni cruciamenta. Abscon-
 dita est in terra pedica diaboli, & deci-
 pula illius super semitam. Intuetur ini-
 micus generis humani, vniuscuiusque
 mores, naturalesq; inclinationes. cui

vitio sint propinqui, & illa ante fa-
 ciem ponit, ad quæ mentem facilius
 inclinari cognoscit. Dum quæ homines
 lucrum auri vident, damnum salutis
 non vident, Et stulti voluptatibus de-
 cepti, dum cernunt quæ carnaliter dili-
 gunt, non attendunt quo æternaliter
 ruunt. Et quia nullus intelligit, in æter-
 num peribunt. Idcirco si tibi mundus
 aridet, time fallacem, Memor quia
 extremum, vt Salomon inquit, gaudij
 luctus occupat. Omnis nanque huma-
 na iucunditas, in fine amaricatur. Quã-
 do gaudetur in sæculo, non gaudetur
 in domino, & ediuerso. O quàm multi
 sunt gaudentes in sæculo, & quàm
 pauci in domino? In sæculo gaudere,
 est de iniquitate & vanitate, de diui-
 tijs & honore terreno, de exteriori or-
 natu, turpitudine vitiorum, & ludis ac
 verbis scurrilibus gloriari. Quod est æ-
 ternam certè tristitiam promereri,
 Nemo potest amplecti Christum simul
 & sæculum. Multi Christiani sunt, qui
 Deum tunc amant, laudant, & gratias
 agunt, dum prosperè ipsis succedit:
 sed dum aduersa contingunt blasphe-
 mant. Tales ex commodi causa, non ex
 amore seruiunt DEO. Quibus qui-
 dem

Prov. 14.

dem Deus dicere poterit, gratia com-
 modi vestri mandata mea seruastis:
 non quia me purè amastis'. Quid te o
 homo in vanitate extollis? Nonne cor-
 pus tuum puluis, & vt Ecclesiasticus
 inquit, cinis? Nonne tu ipse terra & ci *Eccles. 10.*
 to resoluendus in terram? Respice in
 sepulchra hominum, & vide quid ex te
 nisi cinis remanebit & ossa. Quæ cum
 ita sint: per tot errores festinas ad infe-
 ros, qui tot vias accepisti ad coelum per
 Iesum Christum. Cur amatur quod
 relinquitur? Cur negligitur, quo per-
 uenitur? Multa his similia in præfa- *Augusti.*
 to libello Augustinus deuotissimè e-
 disse. Postremo in quodam scribit ser-
 mone: Attende o misera peccatoris ani-
 ma, illam horam horribilem qua de
 corpore es egressura. Aderunt mox mi-
 nistri maligni, maledicti diaboli, spi-
 ritus illi horribiles, sæuissimi leo-
 nes rugientes vt rapiant prædam, vi-
 delicet te miseram animam. Tunc
 subito horribilia patebunt loca pœna-
 rum, chaosq; tenebrarum, horror mi-
 seriae, terror & tremor angustiae, pa-
 uor visionis horrendae, mansionis tre-
 mendae: vbi locus est silentium, stridor-
 que dentium: vbi morsus est vermiū,

464 D. DIONYS. CARTH.
clamor dolentium, luctus gementium
vbi vox est clamantium peccatorum:
Vævæ, vævæ, nobis filijs Euvæ. Quumque
hæc & his similia, imo millesies plus
quàm dici potest peiora, infelix anima
de corpore exitura audierit, viderit,
senferit: qualis & quantus timor ter-
ror & tremor erit in ea? Ea frater præ-
cogita, & nunquam à corde tuo recedant
hæc omnia, vt æterna euadas
supplicia, & gaudia apprehendas
sine fine man-
sura, Amen,

D. DIO-